

Odwołanie od postanowienia Sądu (dziewiąta izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 20 grudnia 2021 r. w sprawie T-321/17, Niemelä i in./EBC, wniesione w dniu 9 marca 2022 r. przez Nemea Bank plc

(Sprawa C-181/22 P)

(2022/C 237/39)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Nemea Bank plc (przedstawiciel: A. Meriläinen, asianajaja)

Pozostali uczestnicy postępowania: Heikki Niemelä, Mika Lehto, Nemea plc, Nevestor SA, Europejski Bank Centralny, Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszący odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylenie zaskarżonego postanowienia;
- przekazanie sprawy Sądowi do ponownego rozpoznania w celu jej należytego rozstrzygnięcia, przy czym powinna ona zostać przekazana innej izbie z całkowicie odmiennym składem z uwagi na stronnictwo izby, która wydała wspomniane postanowienie, i na nieprzestrzeganie przez nią praw podstawowych wnoszącego odwołanie; oraz
- obciążenie EBC kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Pierwszy zarzut odwołania: Sąd naruszył prawo, niesłusznie uznając, że postępowanie w sprawie T-321/17 należy umorzyć, niesłusznie nie uwzględnił okoliczności, że rzekomy skutek ex tunc decyzji EBC z dnia 30 czerwca 2017 r. narusza art. 263 TFUE, i niesłusznie uznał, że wnoszący odwołanie nie ma interesu w stwierdzeniu nieważności decyzji EBC z dnia 23 marca 2017 r. o cofnięciu zezwolenia.

Drugi zarzut odwołania: Sąd naruszył prawo w związku z licznymi uchybieniami istotnych wymogów proceduralnych.

Trzeci zarzut odwołania: Sąd nie uwzględnił naruszenia praw wnoszącego odwołanie wynikających z art. 47 karty przed wszczęciem postępowania i utrzymującego się braku skutecznej reprezentacji wnoszącego odwołanie w toku postępowania.

Czwarty zarzut odwołania: Sąd nie uwzględnił naruszenia praw wnoszącego odwołanie wynikających z art. 41 karty przy orzekaniu, że żądanie odszkodowawcze jest niedopuszczalne.

Piąty zarzut odwołania: Sąd naruszył prawo, nie uwzględniając praw wnoszącego odwołanie wynikających z art. 340 TFUE przy orzekaniu, że żądanie odszkodowawcze jest niedopuszczalne.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht München (Niemcy) w dniu 10 marca 2022 r. – JU/Scalable Capital GmbH

(Sprawa C-182/22)

(2022/C 237/40)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Amtsgericht München

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: JU

Strona pozwana: Scalable Capital GmbH

Pytania prejudycjalne

1. Czy art. 82 ogólnego rozporządzenia o ochronie danych⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że roszczenie o odszkodowanie nie ma charakteru sankcji, zwłaszcza ogólnej lub szczególnej funkcji odstraszałającej, także w kontekście określania jego wysokości, lecz roszczenie o odszkodowanie ma jedynie funkcję wyrównawczą i ewentualnie funkcję rekompensaty?
- 2.a Czy przy określaniu wysokości roszczenia o odszkodowanie za szkody niemajątkowe należy przyjąć, że roszczenie o odszkodowanie pełni także funkcję indywidualnej rekompensaty – rozumianej tu jako pozostający w sferze prywatnej poszkodowanego interes polegający na postrzeganiu zachowania powodującego szkodę jako ukaranego, czy też roszczenie o odszkodowanie pełni jedynie funkcję wyrównawczą – rozumianą tu jako funkcja kompensacji doznanych naruszeń?
 - 2.b.1. Przy założeniu, że roszczenie o odszkodowanie za szkodę niemajątkową pełni zarówno funkcję wyrównawczą, jak i rekompensaty: czy przy określaniu jego wysokości należy przyjąć, że funkcja wyrównawcza ma pierwszeństwo strukturalne, a przynajmniej pierwszeństwo, które należy postrzegać jako relację reguła-wyjątek, przed funkcją rekompensaty? Czy oznacza to, że funkcja rekompensaty może być brana pod uwagę tylko w przypadku naruszenia umyślnego lub wynikającego z rażącego niedbalstwa?
 - 2.b.2. Jeżeli roszczenie o odszkodowanie za szkody niemajątkowe nie pełni funkcji rekompensaty: czy przy określaniu jego wysokości tylko umyślne lub wynikające z rażącego niedbalstwa naruszenia ochrony danych mają dodatkowe znaczenie dla oceny przyczynienia się do powstania szkody?
3. Czy dla rozumienia odszkodowania za szkody niemajątkowe przy określaniu jego wysokości należy przyjąć, że istnieje strukturalna hierarchia lub przynajmniej hierarchia oparta na zasadzie wyjątku od reguły, w którym doznanie naruszenia wynikające z naruszenia danych ma mniejszą wagę niż doznanie naruszenia i bólu związane z uszkodzeniem ciała?
4. Czy sąd odsyłający może, przy założeniu wystąpienia szkody o ograniczonej dolegliwości, zasądzić odszkodowanie, które pod względem materialnym jest niewielkie i tym samym w pewnych okolicznościach może być postrzegane przez poszkodowanego lub generalnie jako symboliczne?
5. Czy dla rozumienia odszkodowania za szkody niemajątkowe przy ocenie jego skutków należy przyjąć, że kradzież tożsamości w rozumieniu motywu 75 ogólnego rozporządzenia o ochronie danych ma miejsce tylko wtedy, gdy sprawca rzeczywiście przybrał tożsamość osoby, której dane dotyczą, tj. podszyl się pod nią w jakiegokolwiek formie, czy też kradzież tożsamości polega już na tym, że w międzyczasie sprawcy dysponują danymi, które umożliwiają identyfikację osoby, której dane dotyczą?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. 2016, L 119, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesarbeitsgericht (Niemcy) w dniu 10 marca 2022 r. – IK/KfH Kuratorium für Dialyse und Nierentransplantation e.V.

(Sprawa C-184/22)

(2022/C 237/41)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesarbeitsgericht